

פרוטוקול מס. 96

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום רביעי,
ז' בניסן התשמ"ב - 31.3.82, משעה 14.30.

נוכחים - חירי הוועדה:

ש. לורין - היו"ר
א. אבטבי
א. אוזן
ע. אמורי
נ. ארד
נ. בלומנטל
י. זיגר
י. חשאי
י. כהן
י. כהן-אורגד
א. מלמד
נ. פדר
צ. רנר
ד. חיסוד

מזמנים:

נ. שמאי - המוסד לביטוח לאומי
ד. נייגר - נציב מס הכנסה,
משרד האוצר
ר. שתיאל, נ. מאיר, ש. פהנקל, " "
א. צחור, א. אלקינה, ש. שביד " "
א. שטיינברג - בנק ישראל

א. קרשנר
ס. אלחנני

מזכיר הוועדה:
כלכלנית:

שולמית פרג, תמר בהירי

קצרניות:

הסדר-היום (א) חוק הפיצוי למפוני סיני;
(ב) קביעת שיעור מס מעסיקים לשנת המס 1982;
(ג) חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס. 52). התשמ"ב-1982;
(ד) הסכם מקדמה עם בנק ישראל לשנת הכספים 1981;
(ה) ועדת משנה לענין הקצבות לספורט;
(ו) צו הביטוח הלאומי (שנוי סכומי המינימום בלוח י"א);
(ז) חקנות עידוד הטקעות הון בחקלאות (שנוי סכום ההשקעה בתכנית זוטא);
(ח) חקנות מס הכנסה (נכוי הוצאות מסויימות) (תיקון);
(ט) חקנות מס רכוש וקרן פצויים (השלום פצויים) (חפצים ביחיים) (חקון י);
(י) חקנות מס הכנסה (נכוי הוצאות מסויימות) (תיקון);
(יא) צו מס קניה (פטור) (תיקון);
(יב) קביעת מוסדות לענין תרומות מיוחדות;
(יג) פטור מוסדות ממס שבה מקרקעין.

1241

(10.5.82 ידוע, 10.5.82)

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ש. לורין:

א. חוק הפיצוי למפוני סיני :

היום - 31 במרץ - עלינו לעבוד ללא ליאות, כי האחריות מחייבת אותנו גם אם אחרים עשו שגיאות. אנחנו צריכים לסיים כמה עבודות שאחת מהן זה חוק הפיצוי למפוני סיני. נדמה לי שזו גולת הכותרת של ועדת הכספים. הצלנו את כלל ישראל מתוהו ובוהו. עשינו ימים כלילות במשך חודש וחצי. אנחנו צריכים לסיים עבודת הניסוח של חוק הפיצוי למפוני סיני. עבודה זו יכולה להיעשות עם מספר משתתפים, ככל שפחות במספרם, כי אז תהיה העבודה יותר יעילה.

אני מציע להסמיק את החברים הבאים:
י. כהן-אורגד, א. נחמקין וא. אוזן - שחברים אלה יכינו את החוק ויעברו סעיף סעיף יחד עם המשפטנים, ולאחר מכן הם יביאו לנו את החוק להצבעה סופית בלבד. אז לא נכנס ל-70 וכמה סעיפים שיש בחוק זה. אנחנו סומכים על החברים, כך שאנחנו נצביע על כל החוק.

אני מבין שהעניין הזה מתקבל על דעת כל חברי הוועדה, וללא התנגדות. אם כן, אנא, הזדרזו להביא בפנינו את החוק ככל שמוקדם.

ה ו ח ל ט
להסמיק את חברי הוועדה: י. כהן-אורגד,
א. נחמקין וא. אוזן להכין את חוק הפיצוי
למפוני סיני לקריאה שניה.

ר. קריעת שיעור נס מעסיקים לשנת המס 1982 -
(מכתב שר האוצר מ-ב' ניסן התשמ"ב - 26.3.82) :

היו"ר ש. לורין:
אנחנו הפסקנו, בהתאם לבקשת סיעת המערך, על מנת לתת להם אפשרות להתייעצות סיעתית. אני מבין שגם סיעות אחרות בקשו התייעצות.
אני מבקש מחברי הוועדה לומר לנו מה הסיכום שקבלו, ולאחר מכן ח"כ יגאל כהן יביא בפנינו את הסיכום של סיעות הקואליציה.

ע. אמוראי: אנחנו מתנגדים להצעה.

י. כהן:
מתוך עמדה עקרונית שלנו, של חברי הוועדה, אנחנו אומרים כי עקרונית חוק זה מחייב שינוי וררויזיה. אנחנו מחליטים בשלב זה לאשר את הצעת הממשלה, ונבטל את החוק, או נבטל במגזרים מסויימים.

י. כהן:

מכל מקום, אנחנו אומרים, כי אנחנו נאשר את הצעת החוק כמוצע, ולבחון אם ניתן לשינויו או לבטלו תוך הודשיים.

ד. תיכון: אנחנו ממליצים לבטל את החוק לקראת שנת 1983.

א. שפירא: השאלה היא, אם הוועדה הולכת לבדוק מה יהיה בשנת 1983, או בשנת 1982.

י. כהן: זה יהיה ל-1983. ההצעה היא, לאשר את החוק ללא שינוי, ולאחר מכן להקים ועדה שתבדוק את המצב.

ד. תיכון: אני מבין שהוועדה תציע לשנות את הצו הזה.

ע. אמוראי: אנחנו תומכים בהקמת ועדה.

היו"ר ש. לורין: תפקיד ועדת המשנה יהיה כזה - היא תבדוק ותגבש עמדה בכל הנוגע לעצם החוק. האם לבטל את החוק, וכל מה שנוגע ל-1983.

ב) תפקיד הוועדה יהיה לבדוק ב-1982 האם אין להציע הצעות שיבואו להקל על מגזרים מסויימים שהם לא למטרות רווח, כמו - מעונות יום, גני ילדים וכו'. או לבטל להם מס זה כליל, או להקטין את השעור ל-4%. אם יהיה צורך בתיקון בחוק העקרי, אז הוועדה תציע הצעת חוק בכיוון זה.

ע. אמוראי: יש לי בקשה. אנחנו רוצים להצטרף להצעה להקים ועדה. תחלק את החברים.

ה צ ב ע ה

בעד אישור החוק לקביעת שיעור מס מעסיקים	
לשנת המס 1982	-
רוב	3
נגד	-

החוק הנ"ל אושר.

היו"ר ש. לורין: אני מציע ועדה משנה בת 5 חברים בראשות יגאל כהן, ובה ישתתפו החברים הבאים: י. כהן - יו"ר, ד. תיכון, א. אבטבי, נ. ארד וי. חשאי. אני מאחל לחברי ועדה זו הצלחה בעבודה.

ג. חוק לחיקון פקודת מס הכנסה (מס. 52).
התשמ"ב - 1982 :

היו"ר ש. לוריאנץ:
אני מבקש לא לעסוק בסעיפים שאין להם סיכויים להביא אותם למליאה. לדוגמה: הסעיף שדן במיסוי חברות וחברות משפחתיות - בסעיף זה אנחנו לא נעסוק. אנחנו נעביר נושא זה לחיקון מס. 51, ונדון בו לכשנתפנה. אם חבר ועדה יציע לא לדון בסעיף מסויים היום, כי הוא אינו רואה אותו הכרחי - יעיר לנו על כך, ואז לא נכנס לדיון בו.

סעיף 2 - בכחול:
היו"ר ש. לוריאנץ:
האם סעיף זה הוא הכרחי?
ד. נייגר:
זה מיסוי על ישראלי ששואה בחו"ל.
היו"ר ש. לוריאנץ:
אסביר - מדובר כאן בסעיף הסמכה. שר האוצר יצטרך להביא בפנינו תקנות. לכן אני מציע לא להכנס לשום פרט בסעיף זה.

סעיף 1 - אושר

סעיפים 3 ו-4 בכחול:
גב' ש. יביד:
אלה סעיפים שנוגעים במיסוי חברות. מדוע לא לקבל אותם?
ד. תיכון:
אנחנו לא יכולים להוריד מסים מגלי לאזן אותם.
היו"ר ש. לוריאנץ:

סעיף 5 -
א. אבטבי:
ברצוני לשאול: האם סעיף זה הוא מסובך וגם מהפכני?
אני מציע, אם ניתן הדבר, להשאיר את המקדמות כפי שהן לשנה נוספת.

ד. נייגר:
סעיף זה הוא אחד החשובים לתקופה החדשה. הושקע בו מאמץ של שנה שלמה. הכל מוכן לאישור שלכם. אנחנו רוצים להפעיל בשנת 1982 שיטת מקדמות נוספת על שומתו האחרונה של הנישום. אנחנו רוצים להחיל השנה שיטה זו על 40 אלף נישומים לעומת כ-200 אלף משלמי מקדמות. אנחנו רוצים לקרב את המקדמות לפעילות האמיתית השוטפת.

ד. ניגור:

בשנת 1982 צריך לשלם נישום 10 מקדמות, על איזה בסיס הוא משלם את זה? על בסיס של שנת 1978, שהיא שנת השומה האחרונה. אני מחאים, מבחינת האינפלציה, לשנת 1982, ויש מקדם שהוא באישור שר האוצר. יש בזה נזירות.

היום, נישום ואצלו המקדמה לא מתאימה לאותה שנה - יהיה באפשרותו לתקן את זה.

יש נישומים ויש להם חודשי עונות. כך שאין להם הכנסה בהודשים מסויימים.

המגמה היא, להתאים את המקדמות לפעילות השוטפת של הנישומים, לכן מוצע לאפשר לפקיד השומה לבסס את זה על המחזור השוטף, במקום על שומות סופיות כפי שנעשו בעבר. ההוצאה מכך ייחסכו פניות לפקידי השומה להקטין מקדמות עקב נסיבות מיוחדות, או עונתיות, וכן ייחסך מפקידי השומה הצורך להגדיל מקדמה לפי סעיף 180(ב)(2), דבר שעלול לעלות על 40%.

שיטה זו חגרום לכך שזה יכול על נישומים קטנים ובינוניים בעלי מקצועות חופשיים, בעלי מקור הכנסה אחד.

אנחנו רוצים להפעיל את זה כשיטה נסיונית. עבודה רבה, עבודה יל שנה הושקע בזה. אנחנו מציעים היום שכל נישום ישלם 12 מקדמות, במקום 10, כאשר כל חודש הוא מסכם את המחזור שלו. הוא יעשה סיכום ביניים כל חודש, ואנחנו נשלח לו פנקס מקדמות.

מה יהיה המקדם שלפיו נכפיל את המחזור? המקדם מהווה יחס, לדוגמה: כמחזור שלי, או בדו"ח שלי ל-1980 היה 10 מליון, אז אני משלם מליון. אנחנו רואים שהיחס הוא של 10%.

אנחנו עושים נסיון לגבי 40 אלף נישומים, ואילו לגבי האחרים אנחנו נמשיך בשיטה הישנה. חמיד אמרו לנו שהמקדמות לא ריאליות. אם הוא משלם בדו"ח הפרשי מס, אז הוא משלם גם רבית, ואז מתעוררת בעיה משום שלא מכירים בהוצאה זו.

המקדמה, מבחינה זו, טובה יותר. הנישום מקבל את הפנקס, אז יש לו את המקדם. במקרה שהפעילות שלו יורדת, גם סכום המקדמה יורד. הפעילות גדלה, גם המקדמה גדלה. אם נישום ירצה להקטין את המקדם, הוא יכול לעשות זאת. הוא יכול לבוא ולבקש מפקיד השומה להקטין את המקדמה אם הדעתו המקדמה תיצור לו עודף מס.

אם שיטה חדשה זו תצליח, הרי אז נוכל להרחיב אותה בשנה הבאה על מחזור למע"מ.

אומרים לנו, מדוע איננו מאחדים פונקציות - המכס מכיר את הענין, הוא שותף לטענה זו, הוא מסכים לזה. מכל מקום, אם ענין זה יצליח, עם הזמן נוכל לכלול אותם נתונים של מס הכנסה, ואז נוכל לראות את קצה הקרחון של מיזוג הפונקציות. למעשה, אין לי את הנתונים. העברנו קריטריונים למחשב. כאמור, שיטה זו תכלול לא יותר מ-30 עד 40 אלף מחזור 200 אלף משלמי מקדמות.

א. שפירא:

מה שאתה מספר פה, אני בטוח שבלבך אתה לא שלם לגבי מה שאתה מציע. אני אסביר לך: יש אנשים רבים, וללא בוושה - זה לא חברות - שעושים כל מיני דברים.

א. שפירא:

אני בטוח שהתאחדות בעלי מלאכה, התעשיינים החקלאים ועוד, אינם יודעים ממה שאתה רוצה לעשות. אני בטוח בכך. אתה רוצה לעשות מס הכנסה כמס על מחזור. כך שאם תעשה את זה מדי חודש, אז לא יהיה רבית בענין זה. אתה עושה מס הכנסה בשיטת מחזור.

אני אומר מה שהבינתי ממך, מה שאתה רוצה לעשות. אתה רוצה לקחת מקדמות לפי מחזור של הנישום. עד היום נהגו כך שכאשר הסתיימה שומה אחת, אז בשנה אחרי זה הוא משלם על אותו בסיס. מי שלא גמר 4 שנים, ב-1978 הוא רוצה לשלם מקדמות.

אלה שרוצים לשלם לך ב-1982 לפי 1978,

להם תעשה שומה לפי מקדמות.

יש המון אנשים שעושים מחזור, ולא מרוויחים כלום. אנחנו שומרים פה על זכות האזרח. אם תחיל לקחת מס לפי מחזור, והנישום ישלם לפי מקדמות - תמיד הוא יוכל לטעון שזו לא שומה.

אם אתה מכניס שיטה על 40 אלף נישומים,

אז אתה יוצא חמדים, כך שבשנה הבאה זה יחול על כל המגזרים. תעשה מס הכנסה על מחזור, וגמרנו. חירות גדולות משלמות כבר היום. כאשר גומרים עיסקה, משלמים מס במקור.

ב-1980 גמר מיטתו מאזן, ולפי זה הוא הרוויח 5% על מחזור. ב-1981, או ב-1982, המחזור שלו גדל פי-שנים. האם אתה תבקש מס על אותו בסיס של 5% שהיה לו? זה הרי על פי מחזור.

בשנה האחרונה הוציא מיטתו מאזן ובו הראה מחזור של 100 מליון. בשנה אחרי כן - היה לו 300 מליון. האם אתה חרצה 5% על 100 מליון? כיצד תיחשב?

ד. תיכון: הצעה לסדר: הקואליציה החליטה כך שבסעיף זה היא לא תכנס לדיון. מאחר ואתה מציע לעשות מהפכה בתשלום מקדמות במדינת ישראל, אי לכך היא ממליצה כי במשך 3 חודשים היא תמשיך לנהוג כפי שהיה. זו החלטת הקואליציה.

ג. בלומנטל: אני מבין שאתה מחפש קריטריון אובייקטיבי השאלה היא, אם אפשר לומר שמותר להגדיל

ללא יותר מהמחזור.

ד. נייגר: לא זה ולא זה. אסביר: אין כאן שום בעיה. דבר בסיסי אחד היה, ונשאר. אנחנו רוצים להשאיר את אותו עקרון שקיים ושהוא עדיין טמון בשיטה הקיימת. אני רוצה שהאיש ישלם מקדמה לפי מה ששלם פעם. זה לא משתנה. לא השתנה העקרון. אני עדיין מחייב לפי אותו עקרון שהיה בעבר. אני, נייגר, צריך לשלם מקדמה ב-1982, והיא צריכה להתבסס על מס שהיה בעבר. אין לנו שיטה אחרת. מבחינת הפעילות של הנישום, אם היא תגדל - גם המקדמה תגדל; אם היא תקטן - גם המקדמה תקטן. המהות בענין זה לא משתנה.

האם הבסיס נשאר?

ע. אמוראי:

ד. ניגור:

כז.

שנת 1978 היתה זו השנה הקובעת. אחרי משכורות, חשמל, מים, הוא שילם מליון ל"י, כאשר ההוצאות הסתכמו ב-10 מליון, כך הוא מגיע להכנסה נטו. אני אומר, היחס הזה בין המס למחזור הוא היחס שיחסיים המיד. אם היה לו 10 מליון מחזור ו-5 מליון הוצאות, הרי שהוא הגיע להכנסה נטו של 3 מליון. אני רואה שהיחס בין המס והמחזור הוא 30%. יחס זה ימשיך להתקיים גם הלאה.

אבל באמצעות השיטה הזו אני יכול לגרום לכך שאוכל להגיע קרוב יותר, או להתאים את המקדמה למחזור השוטף. היום מקבל הנישום פנקס מקדמות שוות. יש לפעמים שלנישום אין גרוש על הנשמה, ואז יש לו חודש שהוא צריך לשלם מקדמות. עכשיו הוא לא ישלם גרוש. אם המחזור שלו ירד ל-100 אלף, אז הוא ישלם 30 אלף.

ניקה עורך דין שב-1978 היה לו מחזור של 10 מליון. היו לו הוצאות של 5 מליון. היתה לו הכנסה חייבת של 5 מליון. אז הוא משלם 50%. יש לו 2.5 מליון מס שהוא שלם ב-1978. יחס זה הוא הקובע. אני מכניס למחשב 25%. אני אומר שזה מקדם, שזה יהיה המס. אם יש עוד חודש מסויים שבו יש לו הכנסה של מליון ל"י, הוא ישלם מקדמה של 250 אלף. אם יש לו אפס, הוא ישלם אפס מקדמה. נישום זה יכול בהחלט להגיד כי ב-1978 אכן היה לו מקדם כזה, כי יחס ההוצאות הוא של 50%, וב-1982 יהיה 60%. אז פקיד השומה ישנה את המקדם.

אני מחבר כל ההכנסות מאפריל עד נובמבר, ורואה שמקדמת המס של תעלה ב-40%. את זה אני יכול לעשות בלי תיקון החוק. (ד. תיכון: אז תעשה) אבל אז אני אצטרך לשלוח גרודים. היום יש "ים" של נישומים שמבקשים להק טין מקדמותיהם. אם יסתבר שלא צריך להגדיל, אז הנישום לא יצטרך לשלם. שיטה זו לא עושה עוול.

אותו עורך דין יאמר לי ב-31 במרץ לבוא אליו באפריל. אז הוא מרוויח חודש. אמרנו שאי אפשר לשים את זה על מחזור של מע"מ.

ע. אמוראי:

בעקרון, זה צודק.

קח חקלאי - ההוצאה של חקלאי היא הוצאה היסטורית. הוא צריך לחרוש ולזבל ועוד. הוא מוציא הוצאות. בשנה מסוימת מסתכמת ההוצאה שלו ב-70%. היבול לאחר הזריעה, קטן. אבל בשנה אחרת היבול גדול.

אני טוען שרוב ההוצאות של החקלאים הן פונקציה שהפדיון שלהן משתנה. היבול קטן כאשר יש מכת שמים. או, שנתיים מתוך שלוש שנים חלים שינויים, או שיש שפע גדול כמו בשנה כזו. אולם אתה קבעת שעור מס שיהיה נכון לאחת מתוך שלוש שנים. לדעתי, צריך להוציא מזה את החקלאים.

רוצים לחפש את ההכנסה החייבת לביין הפדיון. כלומר, בין הרווח לביין המס.

י. סוארי:

ד. תיכונן:

נ"יגר, רק הבוקר קבלנו את החוק הזה. האמץ לי, אמרתי כבר שזו מהפכה בתחום המקדמות. זו אכן מהפכה. אנחנו מבקשים לקיים דיון עם שולחינו בנושא זה. נבוא אליך ונאמר לך - כל הכבוד. השאלה היא, אם אנחנו נותנים הסמכה, אז אין זכר לוועדת הכספים. אם נקיים דיון, אהה תתווכח אתנו על מלה פה ומלה שם.

היו"ר ש. לוריאניץ:

אני רוצה להשיב ולהציע - אם סעיף זה יהיה סעיף הסמכה, אנחנו נגיד מה שכתוב - שר האוצר רשאי לקבוע לגבי הכל באישור ועדת הכספים. זאת אומרת, שזה אכן סעיף הסמכה, ואנחנו לא נכנס את הכנסת בימי הפגרה. לעומת זה, אנחנו מפעם לפעם נאשר, או לא נאשר ענין זה. כך שדינו של סעיף זה כדינו של הסעיף הקודם.

אם השר יעשה איזה דבר שאותו נצטרך לאשר, אז צודקים החברים. יכול להיות שהכל בסדר, אבל יש לאפשר לחברים לברר את זה בלי עומס ובלי לחץ.

ד. תיכונן:

אתה לא יכול להיות טכנית צודק, כי אנחנו יוצאים לפגרה וועדת הכספים תתכנס בחודש מאי. הוא גובה את המקדמה הראשונה ב-10 למאי. כלומר, הוא ישלח את הספר באמצע אפריל. כך הוא ישלח את הפנקסים לפני שנאשר את הצו. אתה תשלח את המקדמה ביוני וחייב על מאי. זה נקרא שגיונות המחשב.

ד. נ"יגר:

אם אנחנו אומרים ששר האוצר רשאי לקבוע באישור ועדת הכספים של הכנסת, אז זה נשאר סעיף הסמכה גרידה, ואף אחד איננו חשוד שהוא עובר על החוק. יש למעלה מ-100 חוקים שבהם כתוב כך. איפה שכתוב באישור - אני קובע שער היום לא היתה כל תלונה בענין זה. יכולה להיות טעות במחשב, אבל לא בחוק.

היו"ר ש. לוריאניץ:

האם הדבר הזה הוא אקטואלי, ממשי, או לא? הואיל ומתקרב חג הפסח, אנחנו בודאי לא נתכנס. אם לא נתכנס, אז חוק זה לא ניתן לביצוע. אם שר האוצר יבקש מאתנו לבצע את זה אחרי פסח, אני הבטחתי שאנחנו לא נתכנס יותר מדי. אילו זה לא היה סעיף הסמכה, גם אם יש בזה הצדקה במאת האחוזים, ואנחנו אומרים שאנחנו רוצים להתייעץ - הייתי אומר שזה לא בא בחשבון.

אם זה סעיף הסמכה ובאישור ועדת הכספים, אז אני לא חושש משום דבר. שכן או שנתכנס ונאשר מתן אפשרות של הסמכה מבלי לכנס את הכנסת. סמדר טוענת, אם זה סעיף הסמכה, אז זה ענין של שתי שורות "שיעור המקדמות ייקבע על פי היחס שבין סכום מחזור העסקאות של הנישום בשנת המס הקובעת לבין המס שחוייב בו לאותה שנה." הרי זה יהיה חלק מהתקנות. אז למה לקבוע את זה מראש?

ד. נ"יגר:

זה בא בנוסף, ולא במקום. זו השיטה.

א. מלמד:

אני אחמוך בזה, כי הנציב אומר שחשובה לו הסמכה זו.

אני אתנגד אם יחילו את זה על שליחי

תנועות נוער.

הסעיף יהיה כך:

היו"ר ש. לוריא:

"5. (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)

רשאי שר האוצר לקבוע, באישור ועדת הכספים של הכנסת, דרך כלל או לגבי סוגי נישומים... וכו' "

בסוף הפסקה הראשונה של סעיף קטן (ב)

אחרי המלים "לכין המס שחוייב בו לאותה שנה" יבוא "בעל אותו מחזור".

ה צ ב ע ה

בעד סעיף 5 (ב) בתיקון 6 -

נ ג ד - איז

נמנעים (ח"כ ד. תיכון) 1 -

סעיף 5 (ב) - אושר

בריישא יש לומר, היחס שבין המחזור בשנה הקובעת לבין מס לאותה שנה.

גב' ש. שבייד:

אני צריך להוריד את המס, את רווח ההון ומס שבח. אם היה לו גם את

ד. נייגר:

המחזור, אז גם כן.

ב-1978 היה לו מליון לשי רווח הון.

אבל גם מס המחזור יהיה יותר גדול.

הייתי מציע לבחור בין השיטה הישנה לבין השיטה החדשה.

ד. תיכון:

לגבי 40 אלף נישומים שעליהם אתה עורך

אח הנסיון - איך אתה שולח מקדמות לעצמאים וחברות? אתה הרי צריך להגדיל באישור ועדת הכספים לשנה הבאה. אין לך צו.

אנחנו מחכוונים לבקש את הוועדה להתכנס.

גב' ש. שבייד:

מה יהיה אם לקואליציה לא יהיה רוב באותו מועד? למה אתם משאירים דברים

ד. תיכון:

עד לרגע האחרון?

(המשר הישיבה רשמה תב.)

(לפני-כן רשמה ש.פ.
מכאן רשמה ת.ב.)

ע.אמוראי:

אני זוכר את דיוני ועדת הכספים ברפורמה
במס-הכנסה וברפורמה במס ערך מוסף. הוועדה

ישבה חודשים על כל תג ותג, גם במסגרת ועדת המיטנה של ח"כ פלומין
ושלי. אני חושש שכתוצאה מחקיקה חפזה זו ייווצרו עיוותים. יכולתי
לומר כי זו הבעיה של הלכוד (אולי אף יאמרו כי המערך "שחל" את ארידור
בלכוד), אך איני מוכן להתייחס לכך בחופזה. מה שנשפך היום, נכין היום
ומה שלא נספיק, נעשה בפעם אחרת.

היו"ר ש.לורנץ:

שני הסעיפים שאישרנו הם סעיפי הסמכה.
כאשר תובאנה התקנות, אם נרגיש כי הדבר נעשה

בחפזון, הרי שבמה שנוגע לסעיף הזה תישאר השיטה הקודמת. גם את מה שנוגע
לשיטה הקודמת, עוד נצטרך לאשר.

אני עוברים עתה לסעיף 6 בהצעת החוק

(הנוסח "הכחול"), הוא סעיף 3.

ש.שביד:

אני רוצה להזכיר את ההקלות בריבית בין
סוף שנת המס לבין מועד הגשת הדו"ח.

בסעיף 185(א)(1), במקום שייאמר 2000 שקל, אנו מציעים שייאמר 2000 שקל.
סעיף זה יהיה סעיף 3 וכוונתו לפטור מריבית את מי שהקדים להגיש את
הדו"ח.

סעיף 87א: (א) יהיה מעתה סעיף 4. כאן

מדובר על נתון בין התמריץ וההקלות בריבית לבין התשלום לאחר תום
השנה. במקום הרישא יבוא: "א) נישום ששילם סכום כלשהו על חשבון המס
המגיע ממנו לשנת מס פלונית, לפני המועד האחרון הקבוע בסעיף 132
להגשת הדו"ח על פי סעיף 131, זכאי לגבי אותו סכום לפטור מהריבית
החלה עליו לפי סעיף 187(א) כמפורט להלן:"

ד.תיכון:

איני מבין דבר, אני מבקש שהענין יוסבר.

ד.נייגר:

אסביר שוב. ^{עבר}כל שנה שוטפת שמגישים לגביה

דו"ח (למשל השנה שמסתיימת היום - שנת
1981), חייב הנישום להגישו ב-31.7 ולשלם ריבית עבור התקופה מתוך שנת
המס, כלומר מה-1 באפריל ועד למועד הגשת הדו"ח וזאת על-פי החוק, מפני
שהכסף שיין לממשלה. באנו ואמרנו כי מי שלא סיים את הכנת הדו"ח ואינו
יודע איזה דו"ח להגיש, לא נפגע בו (לא רצינו לפגוע בחלשים). ניתן
לכל עם ישראל פטור המכסה את ההפרש בהערכה, עליו היה צריך להיות מחוייב
בריבית. הוספנו ואמרנו כי פטור זה מקביל ל-60 אלף ל"י מס. את הסכום
של 2000 שקל עידכנו ל-4000 שקל עוד בחלק הראשון, ובנוסף לכך אמרנו שאם
יוגש הדו"ח עד ה-31.7, לא יהיה חייב לנו הנישום אף אגורה.

בנוסף לכך, במקום לחכות עד ה-31.7, יוכל הנישום לשלם

לנו גם בחודשים אפריל, מאי או יוני, ואז יקבל תמריץ. אם ישולם המס
עד סוף חודש אפריל, יינתן פטור מריבית על אותו חודש. אם ישולם עד סוף
מאי, יגיע לו פטור עבור החודשים אפריל ומאי. ככל שמתרחקים ממועד
ההגשה, הפטור יורד. במוף יולי הוא עומד על 25%. באישורה של הכנסת
תיקנו את המצב הזה. אמרנו כי את התמריץ הגדול ביותר יקבל מי שהגיש
את הדו"ח וגם שילם את המס. מי שיקדים את תשלום המס, יקבל את הסכום

הגדול מבין השניים - ההנחה או הריבית. אנו אומרים כי אם נישום לא יקדים את הגשת הדו"ח ואת השלום המס, יש לנו מכשיר כלים כדי לכפות על כל אדם לשלם את המגיע לנו ממנו. לכן באנו ואמרנו: קבלו את שני הפטורים מבלי להגיש את הדו"ח. כלומר ניתקנו בין שני הדברים.

ד. תיכון: אני רוצה לשאול, כיצד אינך מתבייש לחייב היום נישומים בחשולם ריבית

של 120%

אני לא סבור שעליו להתבייש. האינפלציה גבוהה מ-120%.

ע. אמוראי:

שני הדברים באים להקל. ההקלה מוצדקת, אני מקווה שהאינפלציה עוד תרד וייווצר מצב שיגיע עודף כסף לנו ולא לנישומים.

היו"ר ש. לורנץ:

ד. תיכון: נושא זה הועלה על-ידי מספר פעמים ונאמר לי כי עוד יחזרו אלינו עם הצעה להוריד את שעורי הריבית. העניין נמשך כבר ששה חודשים ועדיין לא ראינו דבר.

ד. תיכון:

ע. אמוראי: כאשר חישבנו את ה-120%, האם הבאנו בחשבון את אלמנט הריבית הראלית או

רק את האינפלציה?

רק את האינפלציה.

ד. נייגר:

ש. שב יד: עם ה-120%, עדיין הריבית שלנו נמוכה מזו של הבנקים.

ש. שב יד:

ד. נייגר: אנו בוחנים היום את כל הסעיפים, גם את סעיף 187 וגם את סעיף ט"ז. לגבי סעיף

ד. נייגר:

ט"ז. קיימת נטשה לרדת ל-99%.

היו"ר ש. לורנץ: אנו מצביעים עתה. את המספרים יוסיפו אחר-כך.

היו"ר ש. לורנץ:

ראשית, בסעיף 187(א)(1), במקום 2000 (אין נגד)

שקל ייאמר 4000 שקל. מי בעד?

הוחלט: בסעיף 187(א)(1), במקום 2000

שקל ייאמר "4000 שקל".

בסעיף 187(א)(1), במקום הרישא ייאמר: "נישום ששילם סכום כלשהו על חשבון המס המגיע ממנו לשנת מס פלונית, לפני המועד האחרון הקבוע בסעיף 132 להגשת הדו"ח על-פי סעיף 131, זכאי לגבי אותו סכום לפטור מהריבית החלה עליו לפי סעיף 187(א) כמפורט להלן". אחר-כך בא סעיף קטן (2). סעיף 6(ג) יימחק.

מי בעד? (אין התנגדות)
הוחלט: לאשר את הנוסח המוצע.

ש.שביד:
הסעיף המסומן כ-6 יהיה סעיף 5, ובו נאמר:
אחרי סעיף 192. לפקודה יבוא: "192א. המועד
לתשלום ריבית, הפרשי הצמדה וריבית או קנה שווייב בהם נישום על-פי פקודה זו
הוא תוך 30 ימים מיום משלוח ההודעה על החיוב בהם".

ד.נייגר:
נישום מתחייב היום במס, בריבית, בהצמדה
ובקנס, במקרים שלא שילם במועד על-פי
החוק. יש לנו חוק מיוחד לגבי הולת קנסות על תשלום מיסים שנאמר בו 1.5%
לשבוע מהמועד שנקבע לתשלום. היום אין מועד לתשלום וקיים וכות מתי צריך
לשלם. אנו רוצים לקבוע מועד: תוך 30 יום מיום משלוח ההודעה על החיוב.

היו"ר ש.לורנץ:
רוצים לעגן זאת בחוק.

ד.נייגר:
חשוב שכל דבר יהיה כתוב בחוק.

א.אבטבי:
היות וזה דבר חדש, אני מציע שנקבע 60 יום.
ישנן בעיות דואר, יכולה להיות בעיה מלואים.

ד.נייגר:
זה כרוך בהפסד עצום. רצינו לומר 15 יום
כמו לגבי מע"מ. היתה אפשרות לומר גם

תוך שבוע מיום קבלת ההודעה.

היו"ר ש.לורנץ:
ישנה הסכמה שהדבר מוצדק.
מי בעד סעיף 75
(אין התנגדות)
הוחלט: לאשר את סעיף 5.

ש.שביד:
אנו מבקשים להוסיף את תקון פקודת מס-הכנסה
מס' 42 בנוגע לתרומות לקרן לב"י. מועד תחולת
הפקודה מסתיים ואנו רוצים להאריכו בעוד שנה.

היו"ר ש.לורנץ:
בענין זה אין חלוקי-דעות.
מי בעד?
(אין התנגדות)

הוחלט: לאשר מועד תחולתה של פקודת מס-
הכנסה מס' 42 בשנה נוספת.

ש.שביד:
סעיפים 7-8 בנוסח הכחול נמחקים (הם שייכים
למיסוי חברות). הסעיף המתייחס לקרן לב"י
יהיה סעיף 6 וסעיף התחולה יהיה סעיף 7, ממנו יש למחוק את סעיף (א). (ב)
יהיה (א).

היו"ר ש.לורנץ:
את ענין מאפור הסעיפים אנו משאירים לכם.
אנו רוצים לדעת, מה התחולה לגבי ישראלים
בחו"ל?

ש.שביד:
התחולה היא משנת המס 1982. לגבי סעיף
מקדמות, התחולה אף היא משנת המס 1982.
לגבי הסעיפים החדשים כמו עדכון הסכום מ-2000 ל-4000 שקל, התחולה היא
משנת המס 1981. הסעיף המתייחס לקרן לב"י נכון לשנת המס 1982. סעיף 10
נופל כולו.

היו"ר ש. לורנץ:

לגבי החחולה, הדברים ברורים. אשר למספור הסעיפים, אנו סומכים על גב' שביד ועל

סמדר.

ש. שביד:

תקון חוק ההשקעות נופל, כי גם ענין מסוי
הברות נפל.

ש. תיכון:

אני מקווה שתביאו להורדת מס החברות על
מפעלים מאושרים.

ש. שביד:

מחחל ל-30%.

ד. תיכון:

אם מורידים לכל החברות, תשמרו על הפער
ותיתנו חמריץ לייצוא, לייבוא ולתיירות

א. אבטבי:

גם לחקלאות.

ד. תיכון:

אני מציע שתורידו את המס ל-25%.

היו"ר ש. לורנץ:

אנו מצביעים עתה על סעיף החחולה.
מי בעד?

(אין מתנגדים)

הוחלט: לאשר את סעיף החחולה.

בכך סיימנו את הדיון בחוק.

ד. נייגר:

הערה לגבי כינוס ועדת הכספים בפגרה:
ישנה נקודה שאיננו יכולים להתעלם ממנה,

אנו חייבים להביא לדיון ולאישור את התקנות לגבי החון העצמי, הנוגעות
להחמרת נוסח סעיף 19. כל יום שעובר מדע את המצב. לאור הודעת שר האוצר,
המצב הוא שכבר ב-1980 היתה החמרה, אך המצב נעשה גרוע יותר ב-1981. אם
לא נביא לאישור את התקנות שהונחו לפניכם לפני שבוע, הרי שכל הרחבה של
סעיף 19 לא תסגור את הפרצות שכבר היום עולות לנו הון רב.

ד. תיכון:

בסעיף 19 נדון כמיקשה אחת.

ד. נייגר:

ככל שעובר זמן, כך יקשה עלינו לטפל בכך.

היו"ר ש. לורנץ:

המישאלה נרשמה, נהיה בקשר.
אני מציע שנעבור עתה לדיון בתקנות הבטוח-
הלאומי, כפי שהבטחתי לחה"כ נאוה ארד. בתקציב משי"ד המבקר נדון מחר. בתקציב
הרשות לניירות ערך נדון מחר וכך גם בתקציב הביניים של רשות השידור ובערבויות
ל"לונז" ול"מלווה". גם בשנתיים שכינים ב-4 תכניות חסכון נדון מחר. האם
נושא שתי תקנות מע"מ קשור ב-1.4?

ש. שביד:

איני חושבת.

היו"ר ש. לורנץ:

האם נושא ההימורים בספורט קשור לתאריך מסויים?

סמדר:

טובל דחוי.

היו"ר ש. לורנץ:

כל מה שטובל דחוי יידחה לאחר הפגרה.

האם נושא 4 תקנות מס-הכנסה קשור לתאריך?

מר מאירי:

כן, אלה דברים פשוטים.

היו"ר ש. לורנץ:

נדון בכך לאחר שנדון בענין הבטוח-הלאומי.
אני מבין שאיננו חייבים לדון היום בהקנות
מס רכוש. את ענין המקדמות לבנק-ישראל נסיים מיד. מה בענין תקנות לעדוד
השקעות הון בחקלאות?

א. אבטבי:

סובל דחוי לשבוע.

הסכם מקדמה עם בנק ישראל לשנת הכספים 1981

נ. מאירי:

בחוק התקציב לשנת הכספים 1981, התשמ"א-
1981, כפי שתוקן בחוק התקציב מס' 2 לשנת
הכספים 1981, התשמ"ב-1982, נקבע כי הממשלה רשאית לקבל מבנק ישראל מקדמה
למימון הוצאותיה בשנת התקציב 1981 בסכום שלא יעלה על 36,931,000 אלפי
שקלים. את תנאי המקדמה ומועדי פרעונה יש לקבוע בהסכם בין שר האוצר ובין
נגיד בנק ישראל, באישור ועדת הכספים של הכנסת.

אבקש את אישור הוועדה לקבוע את תנאי
המקדמה ומועד פרעונה דהיינו: א. המקדמה נושאת ריבית בשעור 8% לשנה
(עד כה 5% לשנה); ב. הקרן והריבית צמודים לעליית ערכו של סל המטבעות
(עד כה ריבית לא צמודה); ג. ב-5 שנים ראשונות ישולמו ריבית והפרשי
הצמדה על הקרן וב-20 השנים שלאחר מכן ישולמו ריבית וכן קרן והפרשי הצמדה.
סכום המקדמה אינו ניתן יד-יין לקביעה, והוא
תלוי בהתפתחויות שיחולו עד סוף חודש מרץ. מיד עם קביעת הסכום אודיע על-כך
לוועדה.

אבקש את אישור הוועדה להסכם בנוסח זה.

היו"ר ש. לורנץ:

מהי הסיבה לשנוי התנאים מ-5% ל-78%?

נ. מאירי:

זה קרוב יותר למה שמקובל במשק.

א. אבטבי:

לכמה שנים?

נ. מאירי:

ל-25 שנים. זה הופך למעשה להלוואה.

היו"ר ש. לורנץ:

אם אין הערות, ניגש להצבעה.
מי בעד אישור הבקשה?
(אין מחנגדים)
הוחלט: לאשר את בקשת שר האוצר בדבר הסכם
מקדמה עם בנק ישראל לשנת הכספים 1981.

חלופי יו"ר בוועדת ההקצבות לספורט

א.אבטבי:

חה"כ דן תיכון יחליף אותי כיו"ר הוועדה לענין
ההקצבות לספורט.

(אשר ללא התנגדות)

צו הבטוח הלאומי (שינוי סכומי המינימום בלוח י"א) התשמ"ב-1982

היו"ר ש.לורנץ:

אנו עוברים עתה לדיון בנושא קונקרטי, התקנות
שלא סיימנו את הדיון בהן והצעתה של חברת-
הכנסת נאוה ארד. אני מבין שהנושא שנוי במחלוקת עם האוצר. אני מציע
שנציג הבטוח-הלאומי יסביר את עמדת הבטוח-הלאומי.

ש.בריזמן:

בהתאם לסעיף 164 בחוק הבטוח-הלאומי, מבוטח
שהכנסתו פחותה מהמינימום בלוח י"א, ישלם דמי
בטוח בהתאם למינימום שנקבע בלוח י"א. בלוח י"א יש שלושה פריטים, סכום
ראשון מתייחס לעובד שכיר, סכום שני לעובד עצמאי וסכום שלישי למי שאינו
עובד שכיר ואינו עובד עצמאי. אלה שלושת סוגי המבוטחים בבטוח-הלאומי. את
הסכומים אנו מבקשים להגדיל בהתאם לחישובים שלנו, מה-1.4 בשנה שעברה
ועד היום גדל הסכום ב-119%. התחזיות שלנו מדויקות לגבי הסכומים שהכנסתנו.
אנו מבקשים להגדיל את סכומי המינימום שהיו בשנה שעברה ב-120%.

בתקנה ו(3) במקום 3000 לשנה יהיה 6600 לשנה.

העליה היא בדיוק ב-120%.

היו"ר ש.לורנץ:

אין לנו התנגדות, אני רוצה רק לשאול, היות
ומדובר בשנה הבאה והתשלום אינו חודשי, האם
אין כאן חשש להריגה מעבר ל-120%?

נ.שמאי:

אנו מעדכנים זאת בכל שנה בראשית השנה,
והעדכון מביא בחשבון את השנויים שחלו בשנה
הקודמת. אנו מניחים שבמהלך 1981 השנוי שחל הוא 120% או קרוב ל-120%.
השנוי הזה יחול גם במהלך השנה הבאה ושנוי זה מביא בחשבון את מה שהיה
במשך שנה שלמה.

היו"ר ש.לורנץ:

מי בעד אשר התקנות?
(אין התנגדות)
הוחלט: לאשר את השנוי בסכומי המינימום

שבלוח י"א לצו הבטוח הלאומי.

הצעת חה"כ נ.א.רד לתקון סעיף 217 בחוק הבטוח-הלאומי

נ.א.רד:

מועצת הבטוח הלאומי באמצעות הנהלת המוסד
לבטוח לאומי ביקשה להעלות לדיון את נושא
ההשתתפות התקציבית של האוצר בתקציב הבטוח הלאומי. כזכור, עם הפעלת
הרפורמה במס הכנסה, נאמר כי האוצר יביא בחשבון את מחויבותו לבטוח-
הלאומי על ענפיו, כך שלא ייכנס סכום שהוא פחות ממחויבותו. הגשתי הצעה
לתקון סעיף 217 לחוק, על מנת שלא לאפשר לאוצר להשתמש בסעיף קטן בחוק
המתנה את מחויבותו לבצע את חלקו בתקציב. במועצת הבטוח הלאומי החברר
שענף קצבאות ילדים אינו מקבל את הסכומים שהאוצר התחייב לתת, זאת מאחר
והאוצר מסתתר מאחורי ספר התקציב. מועצת הבטוח הלאומי, שבה יושבים נציגי
המעסיקים, נציגי ההסתדרות ונציגי צבור, מתריעה בפני החשש שנעמוד במצב

בו לא נוכל לשלם אפילו את הקצבאות על-פי החוק. אבקש מנציגי הבטוח-
הלאומי להוסיף על דברי.

א.מלמד: לא נמצא כאן נציג האוצר.

היו"ר ש.לורנץ: הצעתי היא שנשמע את אנשי הבטוח-הלאומי.
לא נחליט עד שנשמע גם את נציג האוצר.

א.מלמד: רצוי שידברו זה מול זה, כדי שנוכל להתרשם
מטענות שני הצדדים.

(הישיבה הופסקה בשעה 16.50, כדי לאפשר לחברי-הכנסת להשתתף בהצבעה)

(הישיבה חודשה בשעה 17.20)

(נכחו בהמשך הישיבה: חה"כ ע.אמוראי, נ.ארד, א.מלמד, א.אבטבי והיו"ר -
ש.לורנץ. מטעם הבטוח-הלאומי: עו"ד ש.בריצמן ונ.שמאי)

נ.שמאי: הבעיה המרכזית שיש למוסד לבטוח-לאומי
ואשר צריכה לעניין את וועדת הכספים, היא
השתתפות האוצר בחוק הבטוח-הלאומי, והקשר בין השתתפות זו לבין חוק
החקציב. בחוק הבטוח-הלאומי, סעיף 217, נאמר מה תהיה השתתפות האוצר
באמצעות חקציב המדינה בענפי הבטוח-הלאומי. החוק קובע כי האוצר יתן
15% מימון מהגבייה בענף זיקנה ושארית, 95% בענף נכות כללית ו-100%
בענף ילדים. אחוז זה נקבע עם קבלת הרפורמה במס-הכנסה. ביולי 1975,
כתמורה לערך הנכונים שהיו קודם לכן במס-הכנסה והומרו בקצבאות ישירות
למבוטחים. זאת אומרת שכספי הבטוח-הלאומי דינם כהחזר מס וכנקודות מס.
ההשתתפות של האוצר במאה אחוז מהגבייה היא תרגום של גביית המס. להשתתפות
האוצר עפ"י החוק אין שום משמעות מבחינת ההוצאה למשק, אין היא משפיעה
גם על שיעור הקצבאות. יש לכך רק תרומה אחת ויחידה והיא הרגת מועצת
הבטוח-הלאומי. ביולי 1975, כאשר נקבעה הרפורמה, הסכימו נציגי המעסיקים
והעובדים במועצת הבטוח-הלאומי לסדור זה. אך מאז 1980 החל האוצר
משתתף בסכומים קטנים יחד בסעיף 217 לחוק.

ע.אמוראי: האם הורדת שיעור ההשתתפות של האוצר משפיעה
על החשבון האקטוארי של הבטוח-הלאומי?

נ.שמאי: בענף זקנה ושארית זה משפיע במקצת ובענף
ילדים זה משפיע יותר.

ב-1980 לא השתתף האוצר כלל בענף ילדים
וב-1981 השתתף בסכומים קטנים. הכסוי של האוצר הוא, שבסעיף 217 לחוק הבטוח-
הלאומי ישנו סעיף 1(ב) אשר אומר שאוצר המדינה ישתתף במאה אחוז מהגבייה
בענף ילדים וב-19% מהגבייה בענף זקנים, אך לא יותר, וועדת הכספים
היא שרשאית להגדיל או להחליט את הסכום לסכום שנקבע בחוק. ב-1980/81
לא עשתה וועדת הכספים דבר בעניין זה. ב-1981 רגזה מועצת הבטוח-הלאומי
על-כך שהרזרויות שהיו צריכות להיות בענף ילדים הצטמצמו, וזאת בזמן
שהמעסיקים המשיכו לשלם 3.1% לענף. היתה תקופה בה הפסיקה המועצה לבטוח-
לאומי לשתף פעולה עם המוסד. בטופו של דבר הסכימה לשתף פעולה, לאחר
ששר האוצר הנוכחי טען במרץ 1981 כי אינו יכול לשנות את חוק החקציב

שהונה אז, אך כתב מכתב בו אמר שהחל משנת הכספים 1982 יחזור וישתתף בענף ילדים כפי שמתחייב מסעיף 217 לחוק, כאשר היה ברור לגמרי כי הכוונה היא להשתתפות מלאה. מה שהתברר לנו עתה הוא, שבחוק התקציב ל-1982 מופיע אותו סכום שהוביע בתקציב 1981, כלומר 100 מליון שקל, מעודכנים לפי שעור של 80% אנפלציה, זאת אומרת 180 מליון שקל, - בהשוואה לסכום של 7236 מליון שקל שצריך היה להופיע.

המועצה הצבורית של הבטוח-הלאומי דנה בכך מספר פעמים. התוצאה הסופית היתה שבשנה זו סרבה המועצה לאשר תקציב תפעולי למוסד לבטוח-לאומי, עד שנושא טעיף 217 יוסדר. הם בקשור במפורש לקיים דיון בוועדה העבודה והרווחה ובוועדת הכספים. ועדת העבודה והרווחה קיימה שני דיונים וחבריה ביקשו שנמצא להם את הנתונים הנוגעים לנושא. ישנו גם פרוטוקול מהישיבה האחרונה של המועצה הצבורית, בו היא מתריעה ומודיעה כי לא תאשר לבטוח-הלאומי תקציב תפעולי, עד אשר יוסדר העניין.

ע.אמוראי: האוצר אינו משלם, אך הבטוח-הלאומי משלם עבור ילדים. מה נפקא מינה?

נ.שמאי: ב-1981 שילט המוסד לבטוח-לאומי משני מקורות.

ע.אמוראי: מה אכפת לכם, זו הופכת להיות בעיה של יורם ארידור.

נ.שמאי: אכפת לנו מאוד, הרזרויות כמעט והתחסלו. לפי אומדן שלנו, יתרת הרזרויות חספסין לשלם את קצבת הילדים עד אוגוסט-ספטמבר. לאחר-מכן אנו צפויים להתאפסות הרזרויות. בגבייה השוטפת מהמעבידים אין די כדי לכלול את הקצבאות. בדיון בוועדת העבודה והרווחה אחמול הופיע מר גדיש ומטר שהאוצר ישלם את החסר, כלומר כל חודש נצטרך לבוא כעניים בפתח ולבקש את הכסף שחסר לענף ילדים.

ישנה עוד בעיה שצריכה לעניין אתכם: בכל מקרה נשאלת השאלה, מהיכן יקח מר גדיש את הכסף, מאחר ואין לכך כסוי בתקציב המדינה. לנו ברור כי הוא לא יכול לקחת את הכסף מאף אחת מהקרנות האחרות של הבטוח הלאומי.

א.מלמד: הוא לא יכול, אך בפועל הוא לוקח.

נ.שמאי: עד עכשיו היו רזרויות בתוך הענף. כאשר נגמרו הרזרויות, חשב שיוכל להעביר מענפים אחרים. מועצת הבטוח-הלאומי הודיעה בישיבה האחרונה שלא הכניס להעביר עודפים מענפים אחרים. היא גם לא תאפשר לבטוח-הלאומי לקחת הלוואות. כלומר, כאשר ייגמר הכסף, לא יהיה מהיכן לשלם.

ע.אמוראי: ענף הילדים אינו ענף בטוח. הוא קשור ברפורמה במס, כאשר במקום נכונים נתנו זכויים. כאשר לזכויים, האוצר היא הצנור. שלא יהיה כסף ויורם ארידור "יאכל" את מה שהוא מבשל, שמשפחות תפגנה מול מסדרו של שר האוצר. העמיסו על הבטוח-הלאומי את תפקידו של האוצר, אך האוצר אינו נותן את הכסף. הלוואי שלא יהיה כסף, הלוואי שיבואו אליו, זה יקרב את הקץ.

א.מלמד: הוא ישנה את מועצת הבטוח-הלאומי והמועצה החדשה תיקח מיתר הענפים, הם ירוקנו את

כספי הבטוח-הלאומי. אחרי שנתיים זה לא יהיה אותו בטוח-לאומי.

איך ישנה את המועצה?

ע. אמורי:

הוא יכול לעשות זאת, כמו שהוא יכול להכריח בנקים לעשות מה שהוא רוצה.

א. מלמד:

המועצה החליטה שהיא לא תיתן כסף מענפים אחרים. ההחלטה היא על דעת המעסיקים והעובדים.

נ. שמאי:

היו"ר ש. לורנץ: אני רוצה לשאול, מה הצעתכם ומה בקשתכם בוועדת הכספים? הנושא עצמו שייך לוועדת העבודה והרווחה, מהן סמכויות ועדת הכספים בעניין זה ומה בקשתכם הקונקרטית?

ש. בריצמן: סעיף 217 מדבר על-כך ואומר: "אולם אם יתברר שהסכום שנקבע בחוק התקציב קטן מההקצבה, הרשות בישי ועדת הכספים של הכנסת, ע"י הצעת השר ולאחר התייעצות בשר האוצר, להתאים את הסכום שנקבע בחוק התקציב להקצבה בסעיפים קטנים (1) ו-(2)". "השר" - הכוונה לשר העבודה והרווחה.

נ. שמאי: אני רוצה להפנות אליכם בקשה לקבל החלטה דומה לזו שנתקבלה בוועדת העבודה והרווחה, שתוך חודשיים יתקיים דיון יסודי על-ידי כל הגורמים הנוגעים בדבר, הוועדה אומר ועדת הכספים, ועדת העבודה והרווחה ונציגי העובדים והמעסיקים יחד עם שר האוצר, - כדי להביא לכך שההתחייבות שנמסרה למוסד לבטוח-לאומי ע"י שר העבודה והרווחה בידיעת שר האוצר, אכן תבוצע.

א. מלמד: עפ"י החוק, סמכותנו לקיים דיון על-כך רק אם שר העבודה יפנה אלינו. אני מניח כי אם השר יפנה, יהיה רוב בוועדה שיחמוך בכך. אך אם לא יפנה, מה נוכל לעשות?

הוא פונה.

נ. שמאי:

לפי סעיף 217 יש לנו סמכות.

א. מלמד:

שר העבודה מבקש לקיים דיון בוועדת הכספים.

נ. שמאי:

היו"ר ש. לורנץ: אני מבקש להגיע לסיכום: נצטרך עוד להתכנס הערב לאישור חוק הפצויות למפוני סיני. האופוזיציה תוכל להודיע מה שתרצה להודיע, ברור כי לא נוכל להתייחס לכל 70 עמודי הצעת החוק. אני מציע כי לסעיף בו אנו עוסקים עתה נזמין את נציג האוצר שיאמר את שיש לאוצר לומר. אני מבקש ששר העבודה והרווחה יעשה את המוטל עליו, כלומר יפנה רשמית לוועדת הכספים ואז נעמיד את הנושא על סדר-היום, וניתן הזדמנות לשר האוצר ולאנשיו להסביר את העניין. איני יודע אם אפשר לקיים ישיבה משותפת לנו ולוועדת כנסת נוספת, אין זה מקובל. בישיבה הנוספת שנקיים, נכנס לגופם של דברים. אני מודה לכה"כ נ. ארד שהעלתה את העניין.

אישור תקנה לפי סעיף 4 לחוק עידוד השקעות הון בחקלאות

א.אבטבי: מוצע לאשר את התקנה הבאה, ששר האוצר ושר החקלאות הסכימו להחקין, לפי סעיף 4 לחוק: "היקף ההשקעה בתכנית זוטא לא יעלה על סכום של מליון ומאה שקלים".

(אושר ללא התנגדות)

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (חפצים ביתיים) (תיקון), התשמ"ב-1982

מר קירשנר: מוצע להעלות את סכומי הפיצויים בשל החפצים השונים בכ-25%.

(אושר ללא התנגדות)

תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות מטויימות) (תיקון מס'), התשמ"ב-1982

חז"ר ש.לורנץ: החל משנת המס 1982 מבקש שר האוצר להגדיל את סכום הניכוי בשל כיבוד מ-12 שקל ל-25 שקל למכובד ואת סכום המתנה שנותן נישום לאדם אחד, אם ניתנה המתנה בישראל מ-150 שקל ל-300 שקל.

(אושר ללא התנגדות)

תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות מטויימות) (תיקון מס' 2), התשמ"ב-1982

חז"ר ש.לורנץ: הוצאות האש"ל המשתלמות לעובדי המדינה והשרות הצבורי הוגדלו החל מה-1.2.82. אי לכך מוצע להגדיל את הסכומים הנקובים בתקנות מס-הכנסה (ניכוי הוצאות מטויימות), התשמ"ב-1972 המותרים לניכוי לנישום. סכום הניכוי יוגדל: לארוחת בוקר מ-35 שקלים ל-45 שקלים, לארוחת צהרים מ-75 שקלים ל-95 שקלים ולארוחת-ערב מ-40 שקלים ל-50 שקלים.

(אושר ללא התנגדות)

קביעת מוסדות לענין תרומות מיוחדות לענין סעיף 46ב לפקודת מס-הכנסה

חז"ר ש.לורנץ: סעיף 46ב לפקודת מס-הכנסה קובע כי אדם שתרם 20 אלף שקלים או יותר למוסד שקבע לענין זה שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יזוכה מהמס שהוא חייב בו במחצית סכום התרומה.

מוצע לקבוע את המוסדות הבאים לענין תרומות מיוחדות לפי סעיף 46ב לפקודת מס-הכנסה: א. "ישיבת הר עציון"; ב. "עמותה למען מוסדות תרבות ונוער בחולון"; ג. "חוג ידידי מעון לבצלר"; ד. "קרן מחקרים רפואיים ע"ע המרכז הרפואי ת"א".

(אושר ללא התנגדות)

קביעת מוסדות לענין תרומות מיוחדות לפי סעיף 46 ב' לפקודת מס-הכנסה

היו"ר ש. לורנץ: בהתאם לסעיף הקודם, מוצע לאשר קביעת מוסדות לענין תרומות מיוחדות לפי סעיף 46 ב' לפקודת מס-הכנסה: א. "קלוב התעופה לישראל"; ב. "קרן מילגות על-שם ד"ר א. ליפשיץ וחבריו המנוחים מהחשב הכללי".
(אושר ללא התנגדות)

קביעת מוסדות צבור לצורך סעיף 61 לחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963

היו"ר ש. לורנץ: מוצע לקבוע את מוסדות הצבור הנ"ל לצורך סעיף 61 לחוק מס שבח מקרקעין:
א. "ארגון יוצאי פרס בירושלים"; ב. "צעירי אגודת חב"ד בארה"ב ת"ו"; ג. "האגודה למען העיוור, הרצליה".
(אושר ללא התנגדות)

צו מס קניה (פטור) (תיקון מס') התשמ"ב-1982

מר קרשנר: מוצע לאפשר ל-350 פליטי ציטנאם שהגיעו לארץ ללא מטען, לרכוש את הציוד הדרוש למשק ביתם, לפי רשימת ה"טובין" המפורטת בסעיף 12 לצו מס קניה (פטור) התשל"ו-1975, ללא חשלום מס קניה, - ובלבד שהציוד יוצר בארץ.
(אושר ללא התנגדות)

(הישיבה ננעלה בשעה 17.45)